

Bibeltime over Joh. 4

Legg merke til kontrastene mellom Jesu personlige møte med den fornemme rådsherren Nikodemus i kap. 3, og Hans personlige møte med en av de laveste på rangstigen i kap. 4. Jesus vil at begge skal bli frelst.

v. 1-3 Jesus har et tidsskjema å gå etter. Det begynte å bli for mye røre for tidlig i Jerusalem og Judea-landet.

v.4 «Han måtte»...?

v. 5-6a Johannes holder oss hele tiden godt orientert i forhold til tid og sted. Til og med blir klokkesletter angitt. Det er skrevet av en som var tilstede!

«Samaria» er et kapittel for seg! Den var opprinnelig hovedstaden for utbryter gruppen «nord-riket» som skilte seg fra «sør-riket» etter Solomons død.

De ble sett ned på fordi de var rasemessig og kulturelt blandet sammen med assyrerne. De hadde tilpasset Moseloven til deres situasjon og blandet inn avgudsdyrkelse.

«De som kommer til en brønn er de som er tørst.» (*gammel kinesisk ordtak...sikkert*)

v. 6-9 les nå Galaterbrevet 3, 26-29

v. 10-12 Som Nikodemus, har kvinnen heller ikke syn for det åndelige. Jesus gav Nikodemus et tilbud om hva han trengte, å bli født på ny. Likedan gir han kvinnen tilbud om hva hun trenger, noe som kan virkelig slukke tørsten hennes.

v. 13-14 Slå opp og les Jeremia 2,13, Jesaja 55,1, Johannes 7,38-39 og Åpenbaring 22,1-2 (merk parallel til Edens hage)

v. 15 Nikodemus klarte heller ikke å svare så lurt når Jesus talte om åndelige (virkelige!) ting. Begge blir satt ut. Dette åpner nå for hovedbudskapet.

Til Nikodemus, «Jeg må dø på korset for dine synder»,
og til kvinnen, «Vi må ha et oppgjør med dine synder».

v. 16 – 18 Nå i denne tid er det Den Hellige Ånds oppgave å peke på synd, slik at vi kan komme til Jesus for frelse.

v. 19-20 Kvinnen vil innlede en teologisk diskusjon.

v. 21-22 Jesus avviser ikke diskusjonen, men kortslutter den med å slå fast de faktiske forhold. Det finnes nemlig ikke flere sannheter eller veier til Gud enn dem som er åpenbart i Bibelen. Han har noe viktig å si nå om virkelige (åndelige) sannheter – v. 23-24

v. 25-26 «Jeg er» *ego eimi* – Guds navn.
Jesus åpenbarer seg til en kvinne, en synder
fra den «laveste» folkegruppe. Vi skal heller
ikke gjør forskjell på folk.

v. 27 Det ser ut som Jesus har allerede gjort
så stor inntrykk på disiplene at de forstår at
Han er på et annet plan.

v. 28-30 Jesus trenger vitner. Vi skal også
bringe folk til Jesus, ikke til oss selv, vår
menighet, eller aktivitet.

v.31-38 Når Jesus taler om åndelige ting så har også disiplene vanskelig for å gira om.

Jesus er hele tiden lydlig mot Faderen. Han ga avkall på Sin herlighet for å komme til oss og gjøre Guds vilje. Han ble trøtt, sulten, og tørst, men disse ting hindret Jesus ikke i «å fullføre Hans gjerning». Joh. 6,38

Det er en test for oss om vi er lydlig mot Gud i troen selv om vi er trøtt, sulten, eller tørst. Jesus lærer oss her om prioritering. Her er en god utgangspunkt for å tenke over fasting.

v. 39-42 Sammenligne dette med «troen» til jødene i Jerusalem i Joh. 2, 23-25.
Det er av betydning at de kaller Jesus «Verdens Frelser».

v. 43-45 Tatt godt imot i Galilea. Var det bare på grunn av undrene de så Han gjorde i Jerusalem? Forventningen var høy.
5.Mosebok 16,16 forklarer hvorfor mennene reiste så ofte til Jerusalem.

v. 46-54 Den andre av de syv tegnene som er beskrevet av Johannes. Det er eneste gangen i Bibelen vi hører om denne beretningen.

Det vesentlig her er at mannen trodde på ordet til Jesus.

Les til slutt Johannes 20, 30-31. Dette er temaet for Johannes Evangelium.